canonis, partim a vetere, partim a novo testamento Apostolicisq; trad
tionibus excerpti decernebantur. Itaq; Synodi ratio ab optimis perfecta
synodijs, prestantissimis auctoribus inventa, comprobata, atq; il
stata est, ea latissime patet, ad communem hominum salutem, a
utilitatem uehementer attinet. Concilionum vero

Concilionum vero, ac suus diecesane Synodi institutionis utilitas tanta est, u
eam dignis explicare preconijs, si ab ipsis veniuscant, vix pot
ex Latinis Cicero, ex Grecis Athenienis Demosthenes, tamen ei utilita
que iuris civilis scientie tribuuntur adscribens, paucula quadam cir
dium afferre, non dubitavit. In Statutis igitur Dei instar legis, in prim
nihil aliud curat, nisi ut a Dei ecclesia omnis pellatur impietas, o
nis contra uigeat, et flarescat virtus: a Synodo enim prohibentur m
precipiuntur bona, concedunter media perfecta suadentur: ita
tum pie, iuste, honeste, continenter, temperanter, tum pacate, quie
iucunde, tranquille, beate, in hominum pietate, et ecclesie administra
tione uiuatur; quo hanc homines, tu clerici, tum laici ad honestatis no
mam redigantur, ac ad rectam uiuendi rationem compellantur, hec ho
num mentes ad Christianos ritus, veramq; religionem hortatur, et cu
eius preterea utilitas, uel ex hoc cernitur: quia non solum hominu
negotia externa, sed etiam animi occulta interiora iuste dirigit,
Deo iungendos, nos cum proximo pacem habere studet. nobis tande
beatitudinem parat; ipsa prescribit formam, qua filij Dei euadamus

qua

qua nostram uitam similem illius Christi instituamus, honeste, sancte
statuis omnes disponit, custodiam divinorum preceptorum dingit, ne
cessum a uitijs omnibus suadet, accessum ad omnes uirtutes administrat,
ipsa cuilibet hominum conditioni decora prescribit, perfectis congra
lit, imperfectis precipit, delinquentes corrigit, obstinatos, ac contu
maces acerbe punit. Pro Deus immortalis quid utilius, quid presta
bilius, quid admirabilius in dei ecclesia instaui, decentiue potuisset
o reuerendam, et suscipiendam conciliorum antiquitatem, o, perutile
que necessariam conciliorum constitutionem, nihil hac [illegible] precla
institutione in omni hominum uita, et conciliatione melius, nihil tam
frugiferum, nihil adeo iucundum, nihil eque salutare reperitur: nam
cum, ac leges, quibus Ciuitates, ac populi ad beneuiendum informan
a ratione prospecta nihil prorsus uirtutem, aut honestatem respicie
ad eam rem potissimum, et utendo, et persuadendo, maxime diri
guntur. Prudentissime igitur a Concilio Tridentino auctore spiritu
sancto sanctum est, ut diecesana concilia, que iam diu labori, depre
rant, singulos annos nisi iusta a singulis Episcopis in suis diece
sibus celebrentur: uidebant enim Patres illius celebris concilij, profe
cti salutis fructus, qui quotidie ex hac re manarent, esse multo maiores,
et uberiores, quam ut ullo unquam dicendi genere possint explicari.
Perspiciebant Patres prudentissimi ad moderandos hominum mores, ad
restituendam prolapsam recte, et Christiane uiuendi disciplinam, omnes

in officio